

Szerkesztőség és kiadóhivatalai:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

62. szám.

Brassó, Szombat, május 29-én.

II. évfolyam 1886.

A jóakarát.

A kereskedelmi miniszter az erdélyi ipar felsegélyezésére s esetleg virágzásra juttatása érdekében enquétet hívott egybe Budapestre.

Az enquétere Brassó városából is tekintélyes küldöttség volt hivatalos, hogy elmondja ott a kormány színe előtt iparunk s iparosaink baját, fájdalmait, hogy kifejezésre juttassák és érvényesítsék iparosaink óhajait.

Küldötteink eljártak missziójukban s már ismét haza is tértek. — Idején lévő tehát, ha azon kérdéssel is foglalkozunk, mely elől nemzetiségi laptársaink oly szép simán kitérnek, mert hát elismerést, köszönetet kellene szavazni a kormánynak. A kormány megragadta az alkalmat, hogy a romániai vámháboru által leginkább veszélyeztetett erdélyi iparnak segítséget nyújtson, illetőleg azt kártalanítsa.

A kormány megragadta ez alkalmat saját jószántából és iniciatívájából, mert belátta, tudja, hogy az erdélyi iparnak nemcsak szükség van a segélyre, de sőt meg is érdemli ezt. Végezhetett volna a kormány enquétek nélkül is, senkinek nem jutott eszébe tanácskozásokat javasolni. De nem akarta ezt. Meg akarta hallgatni a közvetlenül érdekelteket s a mennyire csak lehet, méltányolni ezek kivánságát, — a mi tényleg már legközelebb meg is fog történni.

Küldötteinknek alkalmuk volt feltárni a helyzetet a maga valójában s egyuttal meggyőződni, hogy a kormány minden rendelkezésére álló eszközzel segíteni akar még a parciális érdekeken is, hahogy azok nem sértik az egész ország összérdekeit. — Semmi okunk panasza a brassói kiküldött eljárása miatt. Nagyon jól viselték magukat szemben a reájuk várt nehéz feladattal. Csak egyikük ment kissé messze, midőn teljesíthetetlen kérésekkel állott elő. Ő is helyesen fogta fel küldetését, csak hogy épen arról feledkezett meg, a minek mindenkor irányadónak kell lenni, hogy t. i. egyes vidékek lokális érdekeinek sohasem rendelhető alá az ország összérdeke. A míg a lokális érdekek nem ütköznek összérdekekbe, addig mi is azt mondjuk: a kormány köteles azokat orvosolni, kielégíteni. Mihelyt azonban ez az eset beáll, szerénység még csak kívánni is.

Matlekovich államtitkár nagyon helyesen és találóan fejezte ki erre nézve a kormány

álláspontját. Vámháboruban leszünk Romániával s ily esetekben semminemű kedvezményekről szó sem lehet.

A mily meglegedettek lehetünk mi eljárt küldöinkkel, ép oly s talán még nagyobb meglegedéssel távozhattak a résztvevők a tanácskozásoktól. Teljesen meg lehetnek elégedve, mert biztos garanciáját nyerték annak, hogy kormányunk szíven hordja a honpolgárok érdekeit. Ép ezért nem is győzzük eleget dicsérni Lázár Gerő urat, hogy ott a hely színen fejezte ki köszönetét a kormánynak jóakaró gondoskodásáért. Lázár Gerő ezzel nagy tapintatának adta bizonyosságát. Bátran fejezhette ki köszönetét, melyet vele érez ma Erdély minden egyes iparosa és kereskedője, kezdve a legvagyonosabbtól a legszegényebbig. Mind-egyikünk mélyen érzi, hogy a kormány ezen eljárása elismerésre méltó. Nem hinnők, hogy a legvadabb ellenzéki ember is készséggel ne nyújtaná az elismerés pálmáját a kereskedelmi miniszternek ezen újabb eljárásáért.

Evek óta hangoztatják a tulzó nemzetiségi lapok, hogy a kormány elnyomja a nemzetiségeket, nem tesz iparért és kereskedelemért semmit, csak rója ki a nagy adókat s szaporítja a deficitet.

S a józan közpolgárság, mely politikát nem űz, ahhoz nem is ért, vakon elhitte nekik ezt az állítást; míg ezzel szemben nem adott hitelt az ellenkező azon véleménynek, hogy a Tisza-kormány valódi áldás e honra, neki köszönhető, ha Magyarország ma már oly szépen és biztosan indul fejlődésnek.

A gáncsolás, rágalmazás mindég fogékonyabb keblekre talált az embereknél, mint a dicséret. Amabban az önálló, független véleményt látják, emebben a hízélgést. Az igazat a hamistól csak kevesen tudják distinguálni. E mellett a gáncoskodók oly szépen értenek a kedélyek felzaklatásához, oly művésziesen tudják a rémképeket ábrázolni, hogy a szemlélő önkénytelenül is igaznak hiszi azokat, habár csak egy kis gondolkodás után az ellenkezőt tapasztalná. Ily módon tartattak évszázadokon keresztül állandó izgatottságban a hazai nemzetiségek.

Hisz tapasztalhattuk legujabban is a romániai vámszerződés ügyében, hogy akkor, midőn a kormány annyit tett, a mennyit helyzetében más kormány soha sem tett volna; hogy mellőzve nagyhatalmi állását, egy kis

állammal szemben a lehető legmesszebb menő kedvezményekkel és előzékenységgel lépett fel, csak hogy megvédje saját polgárai egy részének érdekeit: ugyanekkor ezen polgárság egy részének sajtója, a nemzetiségi sajtó, egyenesen a mi kormányunkat okozta a tárgyalások meghiusulásáért.

Hisz tapasztalhatjuk most, midőn a kormány tőle telhetőleg igyekszik enyhíteni e csapást, midőn érdekünkben kész megtenni mindent, még azt is, a mi nem szorosan vett kötelessége, — vajjon találnak-e ezen lapok egyetlen szót az elismerés és köszönet számára? ... Ugy állítják oda ezt is, hogy a kormánynak kötelessége volt ezt megtenni. Félnék tőle, hogy az ő szájukból hallott dicséret veszedelem lehetne táborukra nézve.

Azonban az ár ellen uszni nem lehet. Az iparos osztály mindennek dacára be fogja látni, be kell látnia, hogy ezen lapok tendenciózan járnak el a kormánnyal szemben. Be kell látnia, hogy ő hálával és köszönettel adózik a kormánynak jóakarataért s gyors cselekedeteért.

Meg vagyunk győződve, hogy már a legközelebbi idő alatt gondoskodva lesz a kormány részéről oly eszközökről, melyek nekünk segélyt nyújtsanak.

Vajjon mivel fogja ezt az iparos osztály megköszönni? Vajjon akkor, ha az elismerés ideje itt leend, újból ellentétbe fogja-e helyezni magát kormányával? ... A jövő majd megadja a feleletet. Mi legalább hiszszük, hogy Brassó város iparos és kereskedői osztálya annak idején tettel fogja bebizonyítani, hogy „a milyen a jó napot, olyan a fogadj isten.” — A kormány előzékenyen, mentő kézzel jön felénk; nekünk előzékenységgel s ragaszkodással kell ezt viszonzni.

Ha ezt tesszük, még virágozni fog egykoron e város. Polgárai az egyedül helyes utat fogják követni.

A házközösségek megszüntetéséről szóló törvény végrehajtása tárgyában összehívott értekezlet befejezte tanácskozásait nemcsak az utasítás érdemére nézve, hanem egyes, a gyakorlatban már fölmerült vitás kérdéseket is megbeszélvén. Így elintézte az értekezlet a szolgabírói eljárást illető szakaszt, letárgyalta a tisztügyi szék és telekkönyvi hatóság teendőire, a II. foku hatóságra és Karánsebes városára vonatkozó kérdéseket.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Oláhországi cigány népmese.

Volt egy király. Annak a királynak az ő ifjúságától egész vénségeig csupán egy gyermeke volt. Az a gyermek pedig vitéz vala. Isas viteozos. S mihelyt született, tüstént így szólt apjához: „Apám! Nincs-e neked egy pallosod és egy buzogányod.” (Ek pалosó, Ek buzugános.)

„Nincsen gyermekem, hanem megparancsolom (poruncizau), hogy csináljanak neked olyant.”

A gyermek ezt mondá: „Ne parancsold apám, elmegyek én anélkül is.”

S aztán a gyermek felkelt és elindult és sok ideig ment, mendegélt, a míg egy nagy erdőhöz ért. Ott abban az erdőben egy fa alá vonult és ült egy keveset, hogy megpihenjen, mert fáradt vala. Akkor a sz. isten és sz. Péter leszállottak ahhoz a gyermekhez, mert ez meg sem volt keresztelve.

Akkor a szent Isten kérdezé a gyermektől.

„Hát te gyermek, hová indultál?”

„Ime, öreg, én elindultam a vitézség után.”

Akkor a szent Isten gondolva gondolt (gandisardas ol gandosa) és egy templomot csinált. És elaltatta az Isten keresztleánya?

azt a gyermeket és meghagyta sz. Péternek, hogy vegye fel a gyermeket és elment vele a templomba és megkeresztelte azt és Handuk lett az ő neve.

Akkor mondá a sz. Isten: „Keresztfiam! Ime légy olyan vitéz, hogy hozzád hasonló ne legyen! S vedd el a keresztleányomat.”

Mert volt neki egy hasonló vitéz leánya is, mind csak Isten által megkeresztelve és az ő keresztleánya vala. S mondá annak az Isten, hogy menjen az ő keresztfiához férjhez. S adott neki egy varázspálczát és egy pallost. Akkor adott neki hatalmat és letette őt. S a gyermek keresztapja felment a menybe, mint egy sz. Isten, a milyen.

Akkor Handuk érezte, hogy Isten őt erővel ruházta fel és elindult vitézi tettekre és ment, mendegélt sok ideig száma nélkül. Akkor egy nagy erdőhöz érkezett. Ott pedig volt egy háromszáz esztendő sárkány s a szempillája a földig ért és a haja is csak ugy. És a gyermek hozzá mene s mondá neki:

„Örvendeném, ha egészségben találnám.”

„Hozott Isten!”

S a mint meghallotta azt a vitézt, mindjárt érezte, hogy ez az Isten keresztfia.

Akkor kérdezte tőle Handuk: „Messze lakik-e

»Nem lakik messze, még van három napi út.»

S a fiu felkelt és elindult és ment három napig, a meddig a leányhoz érkezett. S az a leány, amint meglátta őt, mindjárt megismerte, hogy ez az ő keresztapjának a keresztfia. S hagyta, hogy hozzájőjjön. S asztalt terített neki és evett vele s kérdezé tőle: „Mit keressz itt Handák?”

Ez felelé: „Ime eljöttem, hogy feleségül vegyelek.”

„Kicsoda?”

»Akár én, ha akarod.»

A leány erre mondá: »Nem akarom azt birkózás nélkül.»

Akkor a fiu válaszolá: »Jer tehát, birkózzunk meg.»

Akkor elkezdének birkózni és birkóztak három napig és a fiu meggyőzte a leányt. S elvette és elvitte az ő keresztapjához.) És ez összeeskette őket és nagy lakodalmat csinálának. És ők lettek uralkodók minden országokon.

És a honnan jöttem, elmondottam.

(Czigányból.)

*) Oláhországban az esketésnél tanukat a magyarok keresztapának nevezték.

K ü l f ö l d.

Giers és Bismarck. Hír szerint Giers külügyminiszter Franzeshadba menet meg akarja látogatni Bismarck hg. német birodalmi kancellárt Friedrichsruhában.

Háboru-kilátás. Berlinből jelentik, hogy az összes lapok a moszkvai polgármesternek a csárhoz intézett beszédével foglalkoznak s kétségtelennek tartják, hogy a beszéd az orosz csár előleges cenzuráján ment át, tehát hivatalos jellegű nyílt utalás a háboru lehetőségére.

A „Kreuzzeitung“ szerint diplomáciai körökben nem hisznek ugyan a háboruban, de komoly figyelmet érdemel azok nézete is, a kik azt hiszik, hogy legkésőbb 1887. tavaszán nagy háboru, sőt úgy lehet, általános konflagráció színhelye lesz Európa.

A görög válság. Ama parancs kapcsában, mely közel 50,000 főt számláló öt tartalékosztály hazabocsátását rendeli el, továbbá intézkedés történt az iránt, hogy a görög csapatok visszavonulhassanak a határról s a határ mentén levő helyiségekben a rendes létszámu őrség maradjon hátra.

Az olaszországi munkás-forradalom. Traniból ujabban a következőket jelentik: A munkásmozgalom Conversanóban is ijesztő mérveket öltött s elterjedt az egész kerületre. Rendetlenségek fordultak elő e helyeken: Polignano, Sassano, Rutigliana és Castellana, de a Bariból és Traniból odasietett katonaság az esztelenül védekező Conversantot kénytelen volt valószínűs ostrommal bevenni. A harc különösen a püspöki palota előtt volt rendkívül heves s itt több halott és sebesült maradt a küzdőtéren. A lázadók fölnyitották a börtönöket, a rabokat kibocsátották és a tanácsosokat csukták be helyükbe. — Conversano város ostromállapot alá helyeztetett. Az ottani munkások ostrommal elfoglalni igyekeztek a pályaudvart. — Genus tartományban is komoly jellegű munkászavargások történtek.

Vámháboru Romániával.

A hivatalos lap május 26-iki száma következő rendeletet közli:

Az osztrák cs. kir. kormánnyal egyetértőleg a következőket rendeljük el:

Mindazon román származású áruk, a melyek az 1886. évi május hó 22-én 757. eln. sz. a. kihcsátott miniszteri rendelet értelmében pótvám, vagy az abban felemlített külön vám alá esnek, de bebizonyítólág 1886. évi május hó 23-ika előtt rendeltettek meg és az 1886. évi június hó 1. és bezárólág 10-ike közti időközben hozatnak be az osztrák-magyar vámhatáron át, minden pótvám nélkül, csupán az osztrák-magyar vámterület általános vámtarifájáról szóló 1882. évi XVI. törvénycikkben megállapított vámdíjak alá esnek.

Azon román származású tengeri, a mely bebizonyítólág az 1886. évi május hó 23-dika előtt rendeltetett meg, a pótvám alól kivéttetik az esetben, ha az 1886. évi június hó 1. és bezárólág 20-dika közti időközben hozatik át az osztrák-magyar vámhatáron.

A megrendelés megtörténte hitelesen kötlevelek, vásárlási jegyzékeknek eredetben vagy hitelesített másolatban való felmutatása vagy kereskedelmi könyveknek láttamozott kivonata által igazolandó.

Kétes esetekben a vámhivatalok részéről az 1886. évi május hó 22-én 757. eln. sz. a. kibocsátott rendeletben megállapított vám biztosítékképen beszedendő és a felettes hatóság határozata kikérendő. Kelt Budapesten, 1886. évi május 24-én. Gr. Széchenyi, s. k.

*

A „Politische Korrespondenz“ állítólág jól értesült román részről származó közleményt bocsátott közzé, mely szerint a román kormány hajlandó volna a szerződési tárgyalások megújítására vonatkozólag az első lépést megtenni, ha Ausztria-Magyarország részéről az állatkiviteli kérdésben kellő engedmény tétetik, továbbá, hogy a tárgyalások megszakitása után a román kormány és az osztrák-magyar követség között megindított jegyzékváltás remélhetőleg a szerződés ideiglenes meghosszabbítására fog vezetni. A „Bud. Corr.“ illetékes információ alapján ezt az egész közleményt minden tényleges alapot nélkülözőnek mondja s következő megjegyzésekkel kíséri:

A tárgyalások megszakitása óta a bukaresti osztrák-magyar követség és a román kormány között a kereskedelmi szerződés megújítására vonatkozó kérdés tekintetében egyáltalán semminemű érintkezés többé nem történt. A román kormány szükségesnek sem találta követségünket arról értesíteni, hogy az új

autonom vámtarifa Romániába mikor lép életbe, és miután a megszavazott román vámtörvény utolsó cikke azon intézkedést tartalmazza, hogy az autonom vámtarifa csak ezen törvény kihirdetése után egy hóval lép életbe, a törvény azonban eddig még kihirdetve nem lett, egyáltalán nem is lehet tudni, hogy Romániában Ausztria-Magyarországgal szemben akár ezen új autonom vámtarifa határozatai, akár más rendeleti uton meghatározandó, még messzebb menő vámtételek mikor fognak alkalmazást találni. Bárminő szívesen kész volna egy magyar, mint az osztrák kormány a szerződési tárgyalásokat Romániával újból felvenni, ezen eshetőség csak akkor képzelhető, ha a román kormány ez irányban semmiféle feltételhez nem kötött, hivatalos megkeresést intéz külügyi hivatalunkhoz. Különben, hogy az állatkivitel tekintetében kívánt engedmények alatt mit kelljen érteni, azt mi annál kevésbé tudhatjuk, mert hiszen legközelebb úgy az osztrák, mint a magyar kereskedelmi miniszter az illető képviselőházban nyíltan hangsúlyozták, hogy a kormány késznek nyilatkozott Romániával állategészségügyi egyezményt kötni.

Védvám és szabad kereskedelem.

Lapunk egyik józan gondolkodású barátjától, egyik tekintélyes szász kereskedőtől, veszszük az alábbi cikket, melyet — habár némely részeiben ellenkezik is nézetünkkel — szívesen közlünk.

A cikk a következő:

Azon bátortalanság és levertség, mely a Romániával határos vidékek iparosai egy nagy részénél az immár megízelt vámháboru miatt uralkodik, alkalmat ad nekem arra, hogy újból vizsgáljam a helyzetet s felvessem azon kérdést: vajjon a vámszerződés meghiusulta s egy Romániával eszélyesen és kitartóan viselt vámháboru csakugyan szerencsétlenség-e az érdekelt lakosságra nézve? Mily előnyei lehetnek volna a jelen és jövő nemzedéknek, ha a régi vámszerződés Romániával további tíz évre megkötött volna, tekintetbe véve, hogy ama fiatal dunai királyság minden eszközzel saját ipara megteremtését célozza, független akarván lenni e tekintetben is. Vajjon kisiparunk mennyi ideig számíthatott volna a fogyasztás ezen egyszerű nemére, hogy majdan a „rossz idők“ panaszával saját maga okozta elposványodásában alámerüljön?

Szándékosan használok e kifejezést „elposványodás“; mert kisiparosaink még eddig jóformán meg sem kísérelték az értékesítés korszerű módját, t. i. termékeiket a fogyasztóknak kínálni.

Tettek-e már kísérletet a brassói posztósok, takácsok, esztergályosok, csizmadiák stb. még csak kínálni is áruikat Magyar- és Horvátország lakosságának, avagy alkalmazták-e már termékeik előállítás módját ezen fogyasztó közönség igényeihez?

Igaz, hogy a kormány sem ezen határvidéken, sem az anyaországban nem vette komolyan a hazai ipar fejlődését, illetve korszerű emelését. Néhány állami ipariskola felállítására, a nagyobb u. n. gyári — termelők tíz évi adómentessége körülbelül minden, a mi Magyarország alkotmánya helyreállításának husz éve alatt a hazai ipar érdekében történt, holott épen Magyarország volna hivatva, emelni és ápolni iparát s ezt annál inkább, mert az irányadó körök már is tapasztalhatták, hogy Magyarország mint agrár-állam a szabad kereskedelem elveinek elfogadásával eddigi fogyasztó-piaczairól leszorított, a melyeket aligha is fog még valaha visszaszerezni.

Az osztrák nagy ipar elfoglalván Magyarországot (innen s túl a Királyhágón), Horvát-, Tót- és Dalmátország kitűnő piacait, az utolsó harmincznyolcz évben képes volt biztosan haladni mai versenyképessége s nagyságáig. De ugyanekkor ez kényszerítette ezen határszéli megyék iparát, hogy fogyasztási piacát Romániában keresse.

Ennek következtében csakugyan hiányzott is minden impulzus a haladásra, előmenetelre s mindazonáltal a múlt évi budapesti általános országos kiállítás fényes bizonyágát adta annak, hogy a kisipar némi támogatás mellett élet- s versenyképes. Csak-hogy ehhez fejlődésének biztos védelme kell. Ezen fejlődést illetőleg sokat irtak s beszéltek már eddig, de a cselekedetre még nem került. Körülbelül nyolcz hónapja annak, hogy illetékes köreink egy szövetség felállítására felett tanácskoztak, melyet a helybeli iparosok melegen ajánlottak. Ugy látszik ez a kérdés is ad graecas calendas elhalasztatott.

A védvámok behozatala tehát igen csekély jelentőségű az erdélyi iparra nézve; sőt részéről épen azon a véleményen vagyok, hogy ez ipar csakis a szabad kereskedelem égőve alatt fejlődhetnék egészen alapon, ha — mint említők — illetékes helyről a kellő intézkedések megtétnének. Ernő.

*

Aadtuk a cikket, nem lévén elvünk, elzárkózni esetleges ellennézetektől. Sőt ellenkezőleg, szívesen veszszük ezeket, mert egyrészt alkalom adatik egészséges eszmecsere; másrészt sikerül ezáltal meggyőzni különösen a nemzetiségi olvasókat, hogy lapunk felülhelyezkedve e tekintetben pártérdekeken, készséggel nyújt tért minden tárgyilagosan tartott, jogos fel szólalásnak.

A cikkirő indirekte szemrehányást tesz a kormánynak, hogy az ipar emelése érdekében nem sokat tett. E tekintetben nem oszthatjuk véleményét. Igaz ugyan, hogy Magyarország csakugyan nem tett annyit az iparért, a mennyit tennie kell akkor, ha iparállammá akar fejlődni, — de a kormány s speczialiter a Tisza kormány tízéves uralma alatt határozottan a legegészségesebb közgazdasági politikát folytatta s tett iparért s kereskedelemért annyit, a mennyit csak tehetett.

Ne feledje el a t. cikkirő ur, hogy ez évtized az u. n. átmeneti korszak. Ha ezt biztosan küzdjük át, ha sikerül ennek ideje alatt reális alapokra fektetni közgazdaságunkat, a mint valóban sikerült is már, akkor a további fejlődés gyorsabban fog bekövetkezni. — Hogy előbbi kormányaink nem fektettek elég súlyt a hazai ipar emelésére s ez egyik legfőbb oka, hogy iparunk épen akkor maradt el, a mikor csakugyan ideje s módja lett volna biztosan fejlődni, azt mi is elismerjük. De e szemrehányás nem illeteti a Tisza kormányt, mely tíz év óta fényesen bizonyította be, hogy nagy érzékkel bír a hazai ipar iránt. Buzgalma az újabb időben, a legutóbbi napokban, még fényesebb bizonyíték.

A mi pedig a szabad kereskedelmet abból a szempontból tekintve illeti, melyből azt cikkirő ur taglalja, annak talán nincs még itt az ideje. Erre különben alkalmilag még visszatérünk.

A „Brassó“ szerkesztője.

Vasutat és ipart a székelyföldnek.

Elszorul az ember szíve, ha körültekint a Székelyföld határára s látja, hogy az oláh kormány az utóbbi néhány év alatt mint építette körül vasgyűrűként az Erdélyvel határos oláh területeket Plojestől Pascaniig vasutal s mily védtelenül áll vasut dolgában a székelyföld egész félkör alaku határszéle Tölgyestől a tömösi szorosig.

Az oláhság egyesülhetése ellen beékelt élő szikfal, a székelység, egy rögtönzött muszka-oláh invasió esetén önnagára van utalva, vagy legalább gyors védelemben nem részesülhetne, mert vasut egész belterületén nem létezik. Hihetetlennek látszó igazság, hogy a mintegy 270—280 négyezsmérföldnyi székelyföldnek a m. vásárhelyi szárnyvonalon és sz.-régeni kiágazáson kívül nincs vasútja.

Eltelkintve tehát a magyar nemzeti szemponttól: már csak védelmi tekintetből is nem volna-e elodázhatatlan nemzeti kötelesség, állami költségen látni el a székelyföldet vasutakkal!

Hogy az Erdélybe befutó két vasutvonal minő politikai vagy közgazdasági okokból kerülte ki a székelyföldet, hogy a n.-várad-kolozsvári vonal miért nem vezetett Erdély magtárán, a Mezőségen keresztül egyenesen M.-Vásárhelyre mint fővonal s innen a Maros folyásán Tölgyesnek avagy a székelyföld legnépesebb részein a Nyárad és Küküllő völgyén Udvarhelynek, idővel az Ojtozon vagy Gyimesen át az Oknára már régen tervezett s tényleg épülő román vasutal csatlakozva Galacznak, — midőn e csatlakozási vonal lett volna a legrövidebb s ezen át érhetők volna el keleti irányban legolcsóbban a tenger, — mindezekre csak azon kártyakeverők felelhetnek, kik a székely érdekek ellenére keverték a prudens és circumspectus nép kártyáit, hadd legyen N.-Szebennek, Medgyesnek, Segesvárnak, Brassónak a legkisebb szász mezővárosnak is vasútja!

A fővonal helyett kapott a székelyföld fővárosa M.-Vásárhely is Kocsárdtól egy lassu járatu szárnyvonalat — s izlelőül érinti a brassói fővonal a székelyföld szélét Homoród-Alsórakosnál, hadd hallja meg a székelyföld is a gőzgép füttyölését!

A székelyföld kikerülésének s az odesszai vagy galaczi összeköttetés mellőzésének, meg van, fájdalom, a természetesen bekövetkezni kellett közgazdasági nyomora, — nincs forgalma a brassói drága vasutnak, s ma már egyetlen gyorsvonal járatára is képtelen — az osztrák államvasutal szemben teljesen abdikált... Nem lehet másképp; hisz az osztrák államvasut Bázsiánál és Turn-Severinnél két vonalával éri el majdnem fél oly rövid uton a nagy Dunát s elveszi a tengeri forgalmat, — el az áru- és személyszállítást, a mi a Kolozsvár-, Mezőség, M.-Vásárhely-, Okna-, Galacz-felé kiépítendő vasutal szemben be nem kö-

vetkezhetett volna, mert B.-Pestről—Galacz a Feketetengerrel jelzett irányban sokkal rövidebben éretett volna el, mint most Brassón át csupán Bukarest magá, sőt rövidebben, mint az osztrák államvasutnak Bázison vagy Turn-Severinen át vasuti és dunai mai vegyes összeköttetése Galaczal és a Feketetengerrel.

Nem kutatjuk azonban az elkövetett hiba okait, — e hihát meg nem változtathatjuk, de hála Istennek, jóvá tehetjük.

Legyen minden magyarnak ideálja a székelység felvirágoztatása, mely nép szorgalmas, józan eszű, kitartóan munkás és iparos hajlamu. Felvirágzásának, a hiányzó vagyonosság megeremtésének egyedül faktora a székelynél a forgalmi eszköz; adjuk, — csináljunk tehát székel vasutat.

Nem csodálatra méltó-e azon nép, mely mint Atilla hunjainak maradványa, másfélezred év óta az oláhság közé beékelt nemzeti bástya, rendületlenül áll, megtartva fajjellegét, nyelvét, szívósságát, mely nemzeti bástyának egyetlen oszlopköve sem mállott el. Nem érdemes-e ezen nép az anyaország legdúsabb támogatására egyedül a magyar nemzeti genius fenntartásáért a távol keleten? nem elutasíthatlan parancs-e a haza minden hű fiához, hogy ezen népet nemzeti hivatásának teljesítésére a jelenben s nagy feladatai megoldására a jövőben képessé, erőssé tegyük?

(Folytatása következik.)

Irodalom.

Brassói iskolai közlemények (Kronstädter Schulmitteilungen) czim alatt az ág. ev. egyháztanács röpiratokat ad ki időnként. Az elsőről annak idején megemlékeztünk, elismerésünket fejezve ki az ügyes szerkesztés- és kitűnően irt cikkeikért.

Most megjelent a 2. szám is, melynek tartalma következő: Fiaink pályaválasztása. A gyermekkert s a család. A belvárosi egyházközség kebelében eddig elé a tanítók s szülők között folyt tanácskozások. A kézimunka ajánlása. Az egészség becse. Kérem a szülőkhöz. — Az itt közlött tartalomjegyzék igazolja, hogy ezen, nem is egy teljes ivre menő füzetke elég változatos. De ez nem elég. A benne lévő cikkek egytől-egyig kitűnően, röviden s zamatosan vannak megírva, különösen az első cikk, mely irányt kíván kijelölni a gyermek életpályájának választásában.

Nem egy ízben volt már alkalmunk elismerőleg nyilatkozni Obert Ferencz városi lelkésznek közzadásági téren kifejtett működése felett. Ezen elismerést újból ki kell fejeznünk ezen vállalat sikereért, melynek ő a lelke s keze egyaránt.

Egy-egy füzet ára 10 kr. Kapható Zeidner könyvkereskedésében.

Kis-Lexicon. Egyetemes ismerettár tizenkét füzetben. Szerkeszti dr. Wekerle László. Kiadja a „Pallas” irodalmi és nyomdai részvénytársaság. Az első magyar lexicon a Somogyi-féle volt. Ez azonban oly nagy terjedelmű, hogy sokan nehezen juthatnak hozzá. Ezen akart segíteni a fönnebbi mű kiadója, midőn arra vállalkozott, hogy az életben legszükségesebbekről egy kis lexicon adjon ki, a mely e nemében nemcsak kitűnő mű, hanem valóban hűzogat pótló.

A műnek most kaptuk tizedik füzetét, mely a P. s S. betűkkel foglalkozik. Egy füzet 30 kr., a 12 füzet együttesen 3 frt. — A műre legközelebb még visszatérünk.

Helyi és vidéki hírek.

Jubilaeum. A helybeli II. Sándor ezred parancsnoka, Bende ezredes f. hó 26-án töltötte be szolgálati idejének 40 évét. Tiszteletére ez alkalommal a helybeli tisztikar diszebedet rendezett. A közös hadseregbeli tisztek f. hó 26-án, a honvédségi tisztek pedig 27-én tisztelegtek nála testületileg.

Kivándorlás. Mint teljesen megbízható forrásból értesülünk, két helybeli nagyobb posztógyáros, Schaeffer és Rheint engedtek a hívásnak s kivándoroltak Romániába. Félünk, hogy csakhamar megbánják tettüket, mint mindenki, a ki Románia csábításainak hitelt ad. Kár volt elhamarkodni a dolgot. Azt hisszük, jobb napok várnak még a brassói iparra. Kár ez idő elől menekülni!

Zene. Vasárnap, május 30-án este 8 órakor a „Zöldfa” cz. vendéglő kertjében a városi zenekar zeneestélyt rendez. — Hétfőn, máj. 31-én, délután fél 6 órakor a városi zenekar sétahangversenye a sétatérén.

A felső sétatér. Egy lövészegyleti tagnak nálunk emelt panasza folytán felhívjuk a t. városi tanács figyelmét a felső sétatérén estenként uralkodó óriási sötétségre. Egy-nehány lámpa igen jó szolgálatot tenne. Ugyanezért felhívjuk a t. városkapitányság figyelmét azon sajnós körülményre, hogy a felső sétatérén a duhajkodó oláh ficsórok miatt járni sem lehet. Nyolcztiz legény duhajkodik ott, elzárják az utat és rendőrnök még híre sincs.

Czigány mondák. Lapunk egyik kiváló munkatársa, ki ujabban behatóan tanulmányozza a czigány

nyelvet, fordításban fogja a czigány mondákat ismertetni s azoknak közlésével lapunkat szerencsételteti. Tudtunkkal a czigányok mondaköre még magyar nyelven nem ismertetett.

Elveszett. Veressné holnapi színházi jutalomjátékára szóló s eladásra átvett következő jegyek a mai nap folyamában elvesztek: Emeleti körszék: 11., 12., 13., 14., 15., 20., 21., 22., 23 és 24. — Földszinti körszék: 1. 2., 3., 5., 6., 14., 15 és 16. — A jegyek egy fehères szürke papírba voltak göngyölve, a melyben az eladott földszinti 17. s 18. számú körszéki jegyek árából 2 frt is volt. A becsületes megtaláló kéretik a talált tárgyat szerkesztőségünkben leadni.

Gyűlés. A brassói kereskedelmi és iparegylet f. hó 31-én, hétfőn este 8 órakor a Nr. 1. szálloda kerti helyiségében közgyűlést tart egy kivitali árucarnok felállítására tárgyában. A gyűlésen nem tagok is szívesen látnak. A t. érdeklődő iparos-közönség tömeges részvételét kéri. Az elnökség.

Brutalitás. Az az eddig még ismeretlen vad állat, ki örömet leli abban, ha a sétatéri fákat összevissza vagdoshatja, t. hó 26-áról, 27-ikére virradó éjjelen ismét néhány fát faragott le az alsó sétatérén. Jó volna minden eszközt ezen vad állat kézrekerítésére megragadni, hegy legalább példás büntetést kaplasson.

Megszökött. A városban kolportált hírek szerint Orendi Frigyes váltóüzlet tulajdonos, a helybeli piacz érzékeny megkárosításával ismeretlen helyre odább állott. A hatóság erőlyesen nyomozza.

Szép kor. Csőtörtőkön d. u. a helybeli rom. kath. szegényházban egy Vanderscheidt nevű 99 éves szegény nő hunyt el végegyengülésben. Szép kor!

Zeneestély. A brassói magyar óvodák felszerelése javára f. év június 6-án este rendezendő zeneestély belépti jegyei — mint örömmel értesülünk — igen nagy kelendőségnek örvendenek. Ezen rendkívül kedélyesnek ígérkező estélyt e helyen is ajánljuk t. közönségünk szíves partfogásába. Belépti-jegyek, — személyenként — 50 kr; kaphatók: Folyovics J. M., Kovásznay s Keresztessy, László M. s L., Laskai Árpád, Lerchenfeld, Simay testvérek s Verzar Mór urak kereskedésében.

Gróf Bethlen Istvánné — Teleki Ilona — 1000 frt gyűjtést adott át az E. M. K. E. javára.

Vasutat és ipar székelgyűlésnek! Ezt sürgeti egy hasonzimut terjedelmes röpirat, mely élénk színekkel ecseteli a székelgyűlés szívós gazdasági viszonyait, utalva arra, hogy a 270—280 négyszögmerőldnyi székelgyűlésnek nincs vasutja a maros-vásárhelyi szárnyvonalon és sz.-régeni kiágazáson kívül. Szerző sürgeti a kormányt, hogy teremtsen ipart a székelgyűlésben, a melynek előfeltétele természetesen a vasut. Az érdekesen irt füzetből legfennebb kivonatot hozunk.

Nekrológ. Megrendítő gyászestéről értesülünk Meranból. Egy ifjú nő életet oltott ki a kéllehetetlen halál. Habrovsky Frigyes honvédőrnagy, a helyben állomásozó 23. honv. zászlóalj érdeműs parancsnoka, városunk ezen közbecsülésben és szeretetben álló egyéniségének szeretetreméltó neje néhány hóval ezelőtt a melegebb égővet kereste fel, üdülést, könnyebbülést keresendő a beteg testnek. A sors azonban nem engedte visszanyerni az egészségét s élete legszebb idejében ragadott ki az élők sorából egy derék nő, példás hitvest s jó gyermeket. A halálesetről következő gyászjelentést vettük: Alólirottak mélyen megsomorodott szívvel tudatják a maguk, számos rokon és barát nevében, a forrón szeretett hitves, illetőleg leány és nővér: Habrovsky Frigyesné szül. Vaymár Irmának folyó hó 23-án esti 8 órakor, élte 34. és boldog házasságának 13 évében hosszas szenvedés után történt gyászos kimúltát. A boldogult hült tetemei folyó hó 24-én d. u. 4 órakor fognak beszenteltetni és onnét a nagyszombati római katolikus sírkertbe örök nyugalomra tetetni. Meran, 1886. évi május hó 24. Özvegy Vaymár Károlyné szül. Bucsek Julia, mint anyja. Habrovsky Frigyes, m. kir. honvéd-őrnagy, mint férj. Vaymár Iván, mint fivér. Áldás és béke legyen a korán elhunyt hamvai felett.

Postarablás. Folyó hó 18-án éjjel a hunyadobrai postahivatalba ismeretlen tettesek betörték s 27 frt készpénzt és 60 frt áru bélyeget elvittek. Ha egy nappal hamarabb mentek volna, találtak volna 800 frtot. Valószínűleg ezt keresték.

Nagy nyerevény. Gróf Festetich Tasziló híres lova „Fenek” az utolsó bécsi futtatáson ismét győztes lett. Ez alkalommal a gróf egész nagy vagyont nyert. Az angol sportkedvelők a gróf 12,000 fontja ellenében tizszeres összeget tettek, vagyis „Fenek” másfél millióért futott s azt szerencsésen meg is nyerte.

Vilmos császár XIII. Alfonzo király születésnapja alkalmából azon kéréssel fordult a spanyol regenszhöz, hogy a madridi német követség ellen tavaly elkövetett merénylet részeseinek kegyelmezen meg. A császár kérésének készséggel tettek eleget. A madridi lapok erről elismeréssel nyilatkoznak.

Megmart emberek. Krakkóban két kutya nyolcz embert megmart. A bonczolás kiderítette, hogy a kutyák veszettek voltak. Dr. Buszek városi orvos és a hatóság részéről a legmesszebbmenő egészségügyi rendszabályok fogatosítottak. Az egyik Reiszmann nevű megmart egyén Párisba utazott Pasteurhoz a hatóság ajánló levelével ellátva. A többiek orvosi ápolás alatt vannak.

Nagymérvű mérgezés. A „Frankfurter Ztg.” távirata szerint Chemnitzben nagymérvű mérgezés történt. A szerencsétlenséget, mely a városban nagy izgatottságot keltett, mérgezett hus okozta. A beküldött hivatalos jelentések szerint harmincegy ember betegedett meg és egy gyermek meghalt.

„A babonáról” czimű erkölcsös népirat szerzője Sirisaka Andor pécsi tanító, lapunk után a nagy közönség tudomására hozza, hogy az előfizetési határidőt meghosszabbította június 10-ikéig. Szerző e művét különösen az olvasókörök, nép- és ifjúsági könyvtárak számára és az idei tanév végén a tanuló ifjúság részére jutalmi könyvül ajánlja. Egy füzött példány ára 40 kr, tíz példány 3 frt 60 kr. Az előfizetési pénzek szerző lakására (Pécs, Ágoston-tér 1. sz.) küldendők.

Fölrobbant gyár. Al Dayában (Valencia tartomány) a nitroglycerin-gyár 480 kilogramm nitroglycerin fölrobbanása következtében romhalmazzá vált. Tizenhárom ember életét veszítette.

Milyen nagy a heidelbergi hordó? Egy stájerországi plébános nemrég pontosan óhajtott tudni, hogy mennyi ital fér tulajdonképpen a sokat emlegetett heidelbergi hordóba, melynek úrtartalmát a könyvek egymástól nagyon eltérőleg határoztak meg. A plébános ur kérdezősködése folytán a hordó úrtartalmát pontosan megmérték s úgy találták, hogy 283.229 litert tesz. A hordó azonban belülről már hosszú évek óta van erős gerendákkal föltámasztva, úgy, hogy a derék plébános ur nem vehetné már hasznát.

Kolumbácsi legyek. A bács megyei dettai kerületből írják a „Nemzet”-nek: Ez idén a kolumbácsi legyek nagy mérben ellepik Bánátban úgy a szarvasmarhát, mint a lovakat s a disznókat, minélfogva az illető marha-tulajdonosok kénytelenek éjjel-nappal ott-hon takarmányoztatni, illetőleg etetni jószágikaikat.

Braziliába! Görez melletti Oberforniból és környékéről a napokban 16 család, összesen 78 taggal vándorolt ki keresethiány miatt Braziliába és az argentin köztársaságba. A kivándorlók közt van egy 83 éves aggastyán is.

Törvénytörési csarnok. A brassói királyi törvénytörési csarnok 1886. május 29-én tartandó nyilvános polgári ülésben előadatik: Langer Tamásnak id. Gimbesianu Munteau Juon és társai ellen szerződés megsemmisítése iránti pere; Buna Sára Paizs Sándornénak, Buna Ilona Foris Mihályné és társai elleni ingatlanok tulajdonjoga bejegyzésének törlése iránti pere. — A brassói kir. törvénytörési csarnok az alábbi nyilvános ügyi végtárgyalások tüzetek ki: 1886. évi június 2-ára Buna István ellen becsületsértés vétségeért; Ráduly József ellen súlyos testi sértésért; Mareucz Gyula ellen súlyos testi sértésért. 1886. évi június 4-ére: Munteau Nicolae ellen súlyos testi sértésért; Köpö Paucsi János ellen súlyos testi sértésért; Kaján Mariai Zsuzsanna ellen hatóság elleni erőszakért; Fulicia Dávid és társai ellen súlyos testi sértésért.

Ingatlanok bírói árverése. Predeal községében a községházban május 29-én d. e. 9. órakor Dusiescu George ingatlanai 421 frt kikiáltási ár mellett árvereztetnek; az árverést a zernesti kir. járásbírósa fogatosítja.

Intő példa a vevő közönség számára. Nemrég egy ismerősünk, a ki vértorlódással, főfájással, erős szívdobogással, étvágytalansággal egybekötött makacs szorulásban szenvedett, házi orvosának külön ajánlatára Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsait kérte egy gyógyszerárban. Az illető gyógyszerésznek, nem tudni mi okból, nem volt valódi svájci labdacsa; de a vevőt arra akarta rábeszélni, hogy vásároljon az ő saját gyártmányu labdacsaiból, melyek mint a valódi svájci labdacskok voltak csomagolva, hisz, ugymond, ezek jobbak és olcsóbbak is. Szerencsére a beteg a különféle utánzatokra már régebben figyelmeseztetve lévén, azonnal otthagya a gyógyszerészt, hogy egy más gyógyszerárban megszerezze a valódi Brandt R. féle svájci labdacskokat. Ez aztán követésre méltó példa s minden félrevezetés ellen meg leszünk óva, ha arra gondosan vigyázunk, hogy a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaikat czéjegyge: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. május hó 29-én.

Román papírpénz	à 20 frankos	8.67	vétel 8.69	eladás
ezüstpénz	à 20	8.60	8.70	
Napoleon'or (aranypéz)		10.01	10.02	
Török lira		11.29	11.30	
Arany		5.87	5.89	
Orosz papírrubel		123.25	123.50	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Jánosi György

ügyvédjelölt, ki 13 év óta foglalkozik állandóan jogi gyakorlattal, helyben vagy vidéken előnyös alkalmazást keres mint fogalmazó.

Bővebb megtudható tőle lakásán, Brassó Lópiacz 41. (230) 1—3

Szám 1553/1886.

(220) 3—4

Pályázat.

Az alólirt járási szolgabíró részéről a mohai segédjegyzői állomás betöltésére folyó évi június hó 8-ig kiírtatik, mely határidőig pályázni kívánok az 1871. XVIII. törvények 74. és 75. §-ai nemkülönben az 1883. évi I. törv.-czikk 6. §-a értelmében felszerelt folyamodványt annál biztosabban beadni felhívottnak, mivel később érkezők nem fognak tekintetbe vétetni.

A választás f. évi június 10-én délelőtt 9 órakor fog megtartatni.

Ezen állomással 200 frt rendes fizetés és természetbeni lakás van összekötve.

Köhalom, 1886. május hó 15.

Balthres,
járási szolgabíró.

Szám 655/1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak mohai Aros Pál Sánta hagyatékát és Aros Anna végrehajtást szenvedők elleni 42 frt 76¹/₂ kr tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbíró területén levő Moha községben és határára fekvő, a mohai 99. számú telekkönyvkönyvben A + 167¹/₁, 168¹/₁, 654¹/₁, 745¹/₂, 1038¹/₂, 1150¹/₂, 1159, 1193¹/₂, 1212¹/₂, 1298¹/₂, 1299¹/₂, 1362¹/₂, 1770¹/₁, 1987¹/₂, 2044¹/₂, 2337¹/₁, 2480¹/₂, 2984¹/₁, 3127¹/₂, 3184¹/₂, 3298¹/₁, 3664¹/₂, 3767¹/₁, 3925¹/₁, 4269¹/₁, 4356¹/₁, 4357¹/₁, 4358¹/₁, 4359¹/₁ és 4686¹/₂ helyrajzi számok alatt foglalt egész ingatlanokra az árverést 549 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor Moha község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt

kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. április hó 10-én.

A kir. járásbíró m. telekkönyvi hatóság.
Dr. Issekutz Gyula,
kir. aljásbíró.

(199) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közli, hogy hejjasfalvi özv. Horsa Agostonné végrehajtást szenvedők elleni 11 frt 90 kr tökékövetelés és 29 frt 55 kr költség iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék s a segesvári kir. járásbíró területén levő sárdi határon fekvő, a sárdi 42. számú telekkönyvkönyvben A + 2—9., a sárdi 27. sz. tljkvben 3., 7. és 15. rendszám, a sárdi 14. sz. tljkvben 1—13., és a 115. sz. tljkvben 1. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 863 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor a Sárdi község házánál megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át — vagyis 86 frt 30 kr — készpénzben, vagy az 1881. LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. március 20-án.

A kir. járásbíró m. telekkönyvi hatóság.
Máthé,
kir. aljásbíró.

(214) 1—1

Miesselbacher Julia

urnő keres bérlőket Kerpenest nevű jóságát (Tatrang mellett), továbbá Brassóban Nagy-utca 508., vár-utca 241. s az új-utczában lévő házai számára, ezenkívül vevőt egy üveg-batár s egy családkocsi számára. — A kocsi megnevezhetők s bővebb felvilágosítások nyerhetők a tulajdonosnőnél Brassóban, Bolgárszeg, Katalin-utca 135. sz. a. (229) 1—1

(175) 4—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ,

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

ujjonnan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

Vendéglő és sör-sarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiacz közvetlen közelében.

BARTHA R.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

(149b)

Kovácsnai és Kereszesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főter

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonnan ellátott raktárakat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelleuxok, bársonyok, gyapjú, beige, crepp, loden és cachmirek minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toillek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, írha, selyem, czéna-kesztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és jutte-függönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillók készítésére pontos kiszálgat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Szám 346. — 1886.

Versenytárgyalási hirdetmény.

A brassó megyei magyar királyi államépítészeti hivatal területén lévő Nagy-Várad—Kolozsvár—Brassó, Torda—Nagy-Szeben—Brassó—Ojtozi állam-uton 1887., 1888., 1889., 1890., 1891. és 1892. években eszközöndő kavicszállítás biztosítása iránt a folyó 1886. évi június hó 21-én a magyar királyi közmunka- és közlekedésügyi miniszterium és a fennírtett államépítészeti hivatal helyiségeiben zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás tartatik.

Felhívottnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fennírtett államépítészeti hivatalhoz ezimezve, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyújtsák be. — A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a ezimezésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvethető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly könmre tételik ajánlat, mely a miniszterium által helyben hagyott, az építészeti hivatalnál kitett kömintától eltér, a szállítási kívánt anyagának a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is — honnan a szállítás fogánatosítandó lesz — megjelölendő.

Egy-egy utárszletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a miniszterium által helyben hagyott s az építészeti hivatalnál kitett mintára, vagy bár attól eltérő, de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve, nyolcz hétig kötve marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állam-út vonalra külön ajánlatok nyújtandók be.

Azon állam út-vonalok csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen helyegezendő s mindkettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlathoz a bánatpénznek az adóhivatalba, illetőleg állampénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át kell kitennie. Készpénz, vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadtatnak.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánatpénzüket az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kimutatásra nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a közmunka- és közlekedési miniszterium által elfogadtatik.

A szállítandó kavicsmennyiség átlaga a szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és köminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők, illetve átvethetők.

Kelt Brassóban, 1886. évi május hó 12-én.

(209) 3—3

Gaertner Károly,
kir. főmérnök.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 15 20

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 323. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirek, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

(228) 2—3

Egy eczetgyárnak

még teljesen jó karban levő berendezése, (állványok, akók, hordók, erjedények)

eladó.

Vásárolni szándékozik bővebb tudósítást nyerhetnek Széles-utca, 602. szám alatt.

Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világiállítás

BEER J. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát kizárólag jól, rendszeren s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezesség mellett. Ugyanitt díofa s egyéb tönkök vásároltatnak. (87) 25—25